

**Thư số 42 gởi
Người Lính Quân Đội Nhân Dân Việt Nam**

Phạm Bá Hoa

Với thư này, tôi tổng hợp các tin tức liên quan đến tham nhũng, nguồn gốc tham nhũng, và lãnh đạo Việt Cộng rất nổi tiếng về tham nhũng. Từ đó, giúp Các Anh nhận ra hậu quả đối với quốc gia dân tộc như thế nào, cũng là góp thêm yếu tố để Các Anh suy nghĩ về các cấp lãnh đạo đảng, nhà nước, công an, và lãnh đạo quân đội, đồng thời nhìn lại đời sống của Các Anh, gia đình thân quyến Các Anh, và xã hội Việt Nam dưới sự cai trị của cộng sản độc tài.

Thứ nhất. Tham nhũng.

Định nghĩa về tham nhũng.

(trích trong Wikipedia) Theo Tổ Chức Minh Bạch Quốc Tế (Transparency International), thì: **“Tham nhũng”** là lợi dụng quyền hành để gây phiền hà khó khăn để lấy tiền bạc tài sản của người dân, là hành vi lợi dụng quyền hành để lấy cắp của công. Tham nhũng xuất phát từ nền kinh tế kém phát triển do trình độ quản trị của nhà nước không hiệu quả, hoặc cố tình tạo ra những hành vi xấu dẫn đến một phần quyền lực chính trị được biến thành quyền lợi riêng tư về kinh tế.

Tham nhũng làm chậm sự phát triển kinh tế xã hội, làm giảm lòng tin của công dân đối với nhà nước. Và khi tình trạng đó đến mức không kiểm soát được, sẽ dẫn đến bất ổn về chính trị, kinh tế, xã hội. Tại các nước có nền kinh tế kém phát triển, con người thường bộc lộ tham vọng nắm giữ những chức vụ cao trong hàng ngũ lãnh đạo có nhiều cơ hội, hoặc tạo cơ hội để tham nhũng. (hết trích)

Tham nhũng tại Việt Nam dưới nét nhìn của quốc tế.

(trích trong Google.vn) **Tổ Chức Minh Bạch Quốc Tế**, tính theo thứ hạng trên bậc thang tham nhũng thế giới, thì Việt Nam tham nhũng như sau: **“Năm 2001 thứ hạng 75/91 quốc gia. Năm 2002 hạng 85/102. Năm 2003 hạng 100/133. Năm 2004 hạng 102/145. Năm 2005 hạng 107/158. Năm 2006 hạng 111/163. Năm 2007 hạng 123/179. Năm 2008 hạng 121/180. Năm 2009 hạng 120/180. Năm 2010 hạng 116/178. Năm 2011 hạng 112/182. Năm 2012 hạng 123/176. Năm 2013 hạng 118/176. Và năm 2014 hạng 119/175 quốc gia.**

Năm 2013, Tổ Chức Minh Bạch Quốc Tế khảo sát 95 quốc gia trên thế giới về nạn tham nhũng, cho biết riêng về Việt Nam, thì: **“(1) 30% ng ười dân Việt Nam đã phải hối lộ cho viên chức hành chánh công quyền. (2) 55% số người được hỏi cho biết là tham nhũng tăng lên. (3) 38% số người tin rằng các nỗ lực của chánh phủ Việt Nam nhằm chống tham nhũng là không hiệu quả”.**

Năm 2014, Theo Trace International, cơ quan nghiên cứu và theo dõi nạn hối lộ, thì cuộc khảo sát chấm điểm 197 quốc gia trên thế giới, **Việt Nam** đứng hạng 188 với số điểm 82/100 điểm,

thuộc nhóm 10 quốc gia tham nhũng nhất. “Nếu tính theo từng tiêu chuẩn, thì Việt Nam có nhược điểm rất lớn với hệ thống tổ chức chéo giữa cơ quan đảng với nhà nước, giữa cơ quan nhà nước với doanh thương, trong khi khả năng quản trị yếu kém, và không có cơ quan thanh tra độc lập. Tất cả gộp lại, đã dẫn đến tệ nạn tham nhũng ngày càng gia tăng”.

Ngày 7/3/2005, từ Vietnam Investment Review số 699 có bài viết: “Tham nhũng tại Việt Nam đã gây thiệt hại cho ngân sách chính phủ ước lượng khoảng 30% của nguồn vốn hạ tầng”. (hết trích)

Thứ hai. Lãnh đạo Việt Cộng tham nhũng.

(trích trong Google.vn) Trong kỳ họp Quốc Hội **cuối tháng 11/2013**, trong số 14 đại biểu nêu câu hỏi, thì đại biểu Lê Như Tiến và đại biểu Nguyễn Thị Khá có những câu hỏi rất thẳng thắn về tham nhũng: “Là người đứng đầu chánh phủ:

Câu một. Xin Thủ Tướng cho biết trách nhiệm trước Quốc Hội về kết quả phòng chống tham nhũng của các cơ quan nhà nước. Trải qua gần 2 nhiệm kỳ, Thủ Tướng đã đề nghị cắt bỏ hoặc trực tiếp cắt bỏ được bao nhiêu **ung nhọt** quốc nạn tham nhũng?

Câu hai. Xin cho biết nguyên nhân và trách nhiệm liên quan đến việc thi hành án. Số tài sản thu hồi được từ các vụ án tham nhũng thấp, chỉ đạt khoảng 20%, có vụ chỉ 10%. Và giải pháp trong thời gian tới để khắc phục, đặc biệt là 10 vụ **đại án** tham nhũng đã, đang và sẽ được xét xử?”

Ngày 14/01/2014, Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng trả lời bằng văn thư về hai câu hỏi trên đây:

“Công tác phòng chống tham nhũng luôn được đảng và nhà nước chỉ đạo các cơ quan. Với trách nhiệm người đứng đầu chánh phủ -từ tháng 6/2006- và Trưởng Ban chỉ đạo trung ương về phòng chống tham nhũng -từ tháng 9/2006 đến tháng 02/2013- đã nghiêm túc thực hiện đúng quyền hạn theo quy định của Hiến Pháp và luật pháp. Tập trung chỉ đạo hoàn thiện thể chế và cải cách hành chính.. Đề cao trách nhiệm của người đứng đầu. Tăng cường thông tin tuyên truyền, **phát huy vai trò của nhân dân và báo chí trong phòng chống tham nhũng**. Đẩy mạnh kiểm tra, thanh tra, điều tra và đôn đốc xử lý nghiêm các hành vi tham nhũng theo đúng quy định của pháp luật, nhất là các vụ tham nhũng nghiêm trọng”.

“Chính phủ đã sơ kết thực hiện Luật phòng chống tham nhũng trong năm 2012-2013, và đã báo cáo Quốc Hội. Các báo cáo đều đánh giá công tác **phòng chống tham nhũng đã có những chuyển biến tích cực**.....Trong giai đoạn 2007 - 2013, đã truy tố gần 2.200 vụ án về tham nhũng với gần 5.300 bị can; xét xử 1.900 vụ với trên 4.300 bị cáo, đây chính là những ung nhọt. Các vụ án tham nhũng lớn đã, đang và sẽ đưa ra xét xử nghiêm minh theo đúng quy định của pháp luật. Tuy nhiên, tham nhũng vẫn còn nghiêm trọng. .. Tham nhũng được phát hiện chủ yếu từ người dân, báo chí phản ánh hoặc do cơ quan chức năng kiểm tra, thanh tra, kiểm toán, điều tra phát hiện. Hiệu quả hoạt động của các cơ quan chức năng về phòng chống tham nhũng có mặt còn hạn chế. Thời gian điều tra, truy tố, xét xử nhiều vụ án tham nhũng kéo dài do mất nhiều thời gian giám định thiệt hại về kinh tế, dẫn đến các tài sản không thu hồi được đủ số tiền

bị chiếm đoạt. Đồng thời, đối tượng tham nhũng thường có nhiều thủ đoạn tinh vi đối phó, che giấu, tẩu tán tài sản nên số tài sản, tiền kê biên ít, việc thu hồi tài sản trong thi hành án gặp nhiều khó khăn”.

“Thời gian tới, chính phủ tiếp tục chỉ đạo thực hiện nghiêm túc các quy định về phòng chống tham nhũng đúng pháp luật.... Tăng cường cải cách thủ tục hành chính theo hướng công khai, minh bạch, nhất là trong các lĩnh vực dễ xảy ra tham nhũng. Phát huy vai trò của các cơ quan thông tin báo chí và nhân dân trong phòng chống tham nhũng, hoàn thiện các quy định về giám định tư pháp, nhất là giám định tài chính. Hoàn thiện quy định pháp luật để ngăn chặn các hành vi đối phó che giấu tài sản và kiểm soát chặt chẽ tài sản của các đối tượng tham nhũng. Kiên quyết thu hồi tài sản của Nhà nước bị chiếm đoạt theo quy định của pháp luật. Xử lý nghiêm các hành vi vi phạm pháp luật trong thi hành án. Những kết quả đạt được và những hạn chế yếu kém trong phòng chống tham nhũng có phần đóng góp cũng như trách nhiệm của Ủy Viên Bộ Chính Trị”. Thủ Tướng chính phủ..(hết trích)

Các Anh có suy nghĩ gì đằng sau bài trả lời của ông Thủ Tướng? Tôi thì nghĩ thế này. Nếu lời văn của ông Thủ Tướng Việt Cộng đọc lên mà người nào đó vừa mù vừa câm vừa điếc lại nghe được thì họ vỗ tay khen lia lịa. Nhưng nếu như có người nào đó kề tai người ấy mà nói rằng: “Ông ta nói láo đó, vì ông ta là nhân vật nắm giữ mấy chục công ty và tổng công ty trong tay. Ông ta có biệt danh là “đại tham nhũng”, là đứng đầu của “nhóm lợi ích” chứ hổng phải tay vừa đâu. Chỉ nghe ông ta nói mà hổng thấy hành động của ông ta, hổng thấy cơ ngơi tài sản của ông ta, tài sản của con cái họ hàng nội ngoại gần xa, và cả thông gia của ông ta nữa, cứ tưởng ông ta là người lãnh đạo trong sạch, lãnh đạo tử tế, thì chỉ có chết mà hổng biết tại sao mình chết đó nghe.

Nghe đến đó là người điếc bắt chợt nghe được lời than của những tù nhân lương tâm mà não lòng, tiếng khóc của dân oan như xé ruột, đôi mắt bật sáng lên nhìn thấy những bài báo online nói về những người yêu nước, cũng như người tố cáo tham nhũng bị Công An bắt giam bỗng nhiên lăn đùng ra chết, và vì quá phẫn uất mà người ấy thốt nên lời nói thật to rằng: “Dối trá dối trá. Bản chất của cộng sản là dối trá. Thủ Tướng Việt Cộng là đại tham nhũng, là một trong những cái ung nhọt lớn nhất của xã hội xã hội chủ nghĩa”.

Thứ ba. Dẫn chứng ngược lại.

Đúng vậy. Lãnh đạo Việt Cộng là dối trá, là tham nhũng, chứ người dân làm sao tham nhũng được. Mời Các Anh đi sâu vào bài viết của Thủ Tướng Việt Cộng mà tôi trích 3 nhóm chữ dưới đây để chứng minh “thành tích chống tham nhũng của Thủ Tướng Dũng là “thành tích ngược”. Tôi nói “thành tích ngược, vì văn hóa xã hội chủ nghĩa đào tạo thần dân **ngược** với văn hóa dân tộc truyền thống đào tạo công dân, xã hội chủ nghĩa độc tài **ngược** với xã hội dân chủ tự do, xã hội chủ nghĩa không tôn trọng con người **ngược** với xã hội tự do tôn trọng quyền con người, ..v..v..

Nhóm chữ 1. “Phòng chống tham nhũng có chuyển biến tích cực”. Tôi dẫn chứng ngược lại.

Năm 2014, Trace International là cơ quan nghiên cứu và theo dõi nạn hối lộ, thì cuộc khảo sát chấm điểm 197 quốc gia trên thế giới, **Việt Nam** đứng hạng 188 với số điểm 82/100 điểm, **thuộc nhóm 10 quốc gia tham nhũng nhất**. “Nếu tính theo từng tiêu chuẩn, thì Việt Nam có nhược điểm rất lớn với hệ thống tổ chức chòng chéo giữa cơ quan đảng với nhà nước, giữa cơ quan nhà nước với doanh thương, trong khi khả năng quản trị yếu kém, và không có cơ quan thanh tra độc lập. Tất cả gộp lại, đã dẫn đến tệ nạn tham nhũng ngày càng gia tăng.

Riêng **Luật Đất Đai là văn kiện che chắn cho các cấp lãnh đạo thẳng tay tham nhũng**, tham nhũng đến mức vị trí chiến lược trong phòng thủ quốc gia đều vào tay các nhà thầu của Trung Cộng, là: **(1)** Khai thác bô-xít Nhơn Cơ và Tân Rai trên nóc nhà Cao Nguyên Miền Trung. **(2)** Khu kinh tế Vũng Áng, nơi eo thắt như cắt dải đất hình cong chữ S thành hai miền Nam Bắc. **(3)** Khu nghỉ dưỡng Chân Mây - Lăng Cô, nơi mà một nhánh của dãy Trường Sơn nhô ra có tên là đèo Hải Vân, kéo dài ra đến vịnh Đà Nẵng. **(4)** Khu kinh tế Bình Dương sát nách thủ đô kinh tế Sài Gòn.

Ngoài ra còn 276 khu kinh tế và khu kỹ nghệ trên toàn quốc, cứ mỗi giấy phép cấp ra dưới dạng bán cho nhà đầu tư dù là Việt Nam hay ngoại quốc. Vì **Luật Đất Đai 2003** với 146 Điều trong 7 Chương, và Điều 7 khoản 4 ghi rằng: “**Ủy Ban Nhân Dân các cấp thực hiện quyền đại diện sở hữu chủ về đất đai, và quản lý nhà nước về đất đai tại địa phương**”. Như vậy, tham nhũng trong đất đai là cái quyền của các cấp lãnh đạo. Bộ Chính Trị Việt Cộng còn lý luận ngang ngược chẳng khác những nhóm cướp đường, cướp biển, cướp núi, khi tự cho mình cái quyền sở hữu toàn bộ đất đai trên dải đất hình cong chữ S, và nói rằng: “*Không một cá nhân nào có thể khai phá và giữ gìn bất cứ mảnh đất nào, để rồi nói là của mình. Họ chỉ có công khai phá và sử dụng. Đất đai là kết quả của thời kỳ chế ngự thiên nhiên chứ không của riêng ai*”.

Chưa hết. **Năm 2010**, trong đại hội Việt Kiều tại Hà Nội, Chủ Tịch Nguyễn Minh Triết đã phát biểu: “...*Chúng ta từ một nước trong chiến tranh, chưa có những cái kinh nghiệm trong quản lý, và ở nước người ta đó thì muốn tiêu cực, muốn tham nhũng cũng khó, vì hệ thống luật pháp nó chặt chẽ. Còn ở Việt Nam của mình, thì có khi không muốn tham cũng động lòng tham, cái người thủ quỹ cứ giữ tiền khư khư, ở quỹ lúc nào cũng có số dư, cho nên lúc bí quá thì em mượn một chút, mượn không thấy ai đòi hết, thì em mượn thêm. Chứ không phải người Việt Nam tham nhũng như thế giới, không phải vậy!...*” Vậy là Ông Chủ Tịch của Các Anh khuyến khích đảng viên và viên chức tham nhũng thêm nữa đấy nhé! Ông Triết cũng tự nhìn nhận là các cấp lãnh đạo Việt Cộng chưa có kinh nghiệm quản trị hệ thống điều hành quốc gia, nên phải vừa làm vừa học. Thật ra cộng sản đâu có cần trí thức vì họ sợ trí thức chống đối họ, mà họ cần người trung thành với đảng là chánh, còn kiến thức khoa học kỹ thuật chỉ là thứ yếu.

Nhóm chữ 2. Phát huy vai trò của nhân dân và báo chí trong phòng chống tham nhũng. Tôi dẫn chứng ngược lại, qua vụ PMU tham nhũng:

“**Thàng 1/2006, Bùi Tiến Dũng**, Tổng Giám Đốc Ban Quản Lý các dự án PMU 18 lên đến 2 tỷ mỹ kim do Ngân Hàng Thế Giới tài trợ, bị bắt do báo Thanh Niên và báo Tiền Phong tố cáo đã dùng 1.800.000,00 mỹ kim (1 triệu 800 ngàn MK) của dự án để cá độ đá banh, dẫn đến trường hợp ông Bộ Trưởng Giao Thông Vận Tải **Đào Đình Bình** từ chức, và Thứ Trưởng **Nguyễn**

Việt Tiến bị bắt. Đây là lần đầu tiên có 25 nhà báo bị ra tòa với tư cách nhân chứng, trong số có Tổng Biên Tập và 4 Phó Tổng Biên Tập của báo Tuổi Trẻ, cùng với Tổng Biên Tập và 2 Phó Tổng Biên Tập của báo Thanh Niên. Sau 18 tháng điều tra, Công An truy tố ông Bùi Tiến Dũng, nhưng miễn truy tố ông Nguyễn Việt Tiến, cùng lúc **khởi tố một số nhà báo** đã tố cáo và Cảnh Sát đã điều tra vụ này.

Ngày 12/5/2008, Công An **bắt giam** và khám xét nơi ở và nơi làm việc của **hai nhà báo** kỳ cựu chuyên viết mảng nội chính của báo Tuổi Trẻ là Nguyễn Văn Hải, và Nguyễn Việt Chiến của báo Thanh Niên, về **"tội lợi dụng chức vụ** và quyền hạn trong khi thi hành công vụ", khi đưa tin bài về vụ tham nhũng tại Ban Quản Lý các dự án PMU 18. **Ngày 1/8/2008**, Thứ Trưởng Bộ Thông Tin và Truyền Thông Đỗ Quý Doãn, đã ký Quyết Định thu hồi Thẻ Nhà Báo của 4 nhà báo gồm: ông Nguyễn Quốc Phong, Phó Tổng biên tập Báo Thanh Niên. Ông Bùi Văn Thanh, Phó Tổng biên tập Báo Tuổi Trẻ. Ông Huỳnh Kim Sánh, Tổng thư ký Tòa soạn Báo Thanh Niên. Ông Dương Đức Đà Trang, Trưởng Văn phòng đại diện Báo Tuổi Trẻ. **Ngày 15/10/2008**, tòa án nhân dân Hà Nội phán quyết **nhà báo Nguyễn Việt Chiến của báo Thanh Niên hai năm tù giam, và nhà báo Nguyễn Văn Hải 2 năm tù treo.**

Ngày hôm sau, đài BBC có bài viết của nhà báo Huy Đức: *"Việc bắt bớ này khiến cho dư luận nghĩ rằng, những người chống tham nhũng đang bị tấn công trở lại.... Không thể lý giải với dư luận, vì sao **những nhà báo trong cuộc đấu tranh chống tham nhũng mà bị bắt bỏ tù**".*

Nhóm chữ 3. "Tham nhũng thường có nhiều thủ đoạn tinh vi". Tôi dẫn chứng ngược lại.

Với tài liệu của Poliburos Network **ngày 19/12/2000** kèm danh sách khoảng 300 đảng viên giữ các chức vụ lãnh đạo trong hệ thống đảng với nhà nước Việt Nam, chính xác là chủ nhân của những số tiền lớn gửi tại các ngân hàng ngoại quốc, cộng với những bất động sản tại Việt Nam, là những người **tham nhũng rất tinh vi**, tinh vi đến mức biến tất cả những thứ tham nhũng trở thành tiền mặt, và cũng rất tinh vi khi sử dụng mọi cách chuyển ra ngoại quốc rồi cho vào các nhà băng chuyên giữ tiền và được bảo vệ nguồn gốc những khoản tiền đó..

Vậy, **những người tham nhũng và rửa tiền rất tinh vi chính là đảng viên cộng sản Việt Nam**, giữ những chức vụ lãnh đạo trong hệ thống tổ chức đảng với nhà nước chứ không ai khác. Tôi trích ra 6 lãnh đạo Việt Cộng mà mỗi vị có nhiều hơn 1 tỷ mỹ kim: **(1) Ông Trương Tấn Sang**, Chủ Tịch Ủy Ban Kinh Tế trung ương đảng cộng sản Việt Nam, số tiền 1 tỷ 124 triệu mỹ kim. **(2) Ông Nguyễn Tấn Dũng**, đệ nhất Phó Thủ Tướng, số tiền 1 tỷ 480 triệu mỹ kim. **(3) Ông Nông Đức Mạnh**, Tổng Bí Thư đảng cộng sản Việt Nam, số tiền 1 tỷ 300 triệu mỹ kim. **(4) Ông Lê Khả Phiêu**, cựu Tổng Bí Thư, tài sản và tiền mặt trị giá 1 tỷ 170 triệu mỹ kim. **(5) Ông Trần Đức Lương**, Chủ Tịch nước, số tiền 1 tỷ 170 triệu mỹ kim. **(6) Phan Văn Khải**, Thủ Tướng, tài sản và tiền mặt trị giá 1 tỷ 200 triệu mỹ kim.

Các Anh nhớ lại xem, ngày mà các ông ấy từ Hà Nội quê mùa tràn vào Sài Gòn văn minh của chúng tôi, chỉ có cái túi xách với cái nón cối, mà giờ đây nhiều tiền như thế thì đâu có cách gì làm ra tiền một cách lương thiện để giải thích. Dưới đây, tôi chỉ nói riêng Thủ Tướng Nguyễn Tấn Dũng để giúp Các Anh nhận ra sự **đối trá** của Thủ Tướng Các Anh.cũng trong bài trả lời

Đại Biểu Quốc Hội ngày 14/1/2014, mà theo tôi là “thành tích ngược” của ông ấy. Đúng thôi, vì xã hội chủ nghĩa **ngược** với xã hội văn minh mà.

Một. Tôi trích hai đoạn trong bài viết **ngày 17/8/2012** của ông **Nguyễn Thứ Lữ**, bí danh Hồng Hà với 50 tuổi đảng, một thời là chính trị viên Trung Đoàn Tây Bắc, tổ cáo Thủ Tướng Việt Cộng Nguyễn Tấn Dũng:

“Trân trọng thưa đồng bào, nhất là các cán bộ, đảng viên, những quân nhân trong Quân Đội Nhân Dân Việt Nam, những công an trong Công An Nhân Dân đang ra sức bảo vệ chế độ, hãy thức tỉnh, vì chúng ta đã và đang bị “tập đoàn Nguyễn Tấn Dũng lũng gạt cả nước”. Những mồ hôi nước mắt và tiền bạc của nhân dân Việt Nam, đã và đang chảy vào túi tham của “tập đoàn Nguyễn Tấn Dũng”, vì họ đang nắm giữ 20 tập đoàn kinh tế quốc doanh trong tay, đó là:

(1) Tập đoàn Dệt May. (2) Tập đoàn Điện Lực Việt Nam. (3) Tập đoàn Dầu Khí. (4) Tập đoàn Công nghiệp Than. (5) Tập đoàn Công nghiệp Cao su. (6) Tập đoàn Bưu chính Viễn Thông. (7) Tập đoàn Xăng Dầu (trước là Tổng Công Ty Xăng Dầu) (8) Tập đoàn Công nghiệp Hoá Chất. (9) Tổng công ty Giấy Việt Nam. (10) Tập đoàn Thuốc Lá (trước là Tổng công ty thuốc lá). (11) Tổng công ty Sông Đà. (12) Tập đoàn Thép (trước là Tổng công ty Thép). (13) Tổng công ty Hàng Không Việt Nam. (14) Tổng công ty công nghiệp Xi Măng. (15) Tổng công ty Lương thực miền Bắc. (16) Tổng công ty Lương thực miền Nam (có kế hoạch sáp nhập 2 Tổng công ty lương thực này). (17) Tổng công ty Cà phê Việt Nam. (18) Tổng công ty Đường Sắt. (19) Tập đoàn Hàng Hải Việt Nam (trước là Tổng công ty Hàng Hải Việt Nam). (20) Tập đoàn Viễn Thông Quân Đội Viettel.

Với quyền thao túng trong tay, Nguyễn Tấn Dũng” đã gây ra không biết bao nhiêu thất bại lổ lã cho các tập đoàn quốc doanh, nợ nhiều tỷ đô la mà người dân đóng thuế cả đời trả không hết. Ông ta lại còn là người đứng đầu của đảng với nhà nước cộng sản Việt Nam trong tổ chức phòng và chống tham nhũng, nhưng lại là nhân vật đại tham nhũng, dẫn đến tình trạng tham nhũng trở thành quốc nạn trầm kha, làm cho dân chúng bất mãn đến động trời động đất...” (hết trích).

Hai. Tôi trích trong <Google.vn> và tóm lược vụ án tham nhũng của Vinalines. Theo đó thì **năm 2005**, Thủ Tướng Việt Cộng Nguyễn Tấn Dũng cử ông **Dương Chí Dũng** giữ chức Chủ Tịch Hội Đồng Quản Trị Vinalines. **Tháng 2/1012**, ông Dũng rời khỏi chức vụ vì Vinalines **đang thiếu nợ hơn 2 tỷ mỹ kim**, nhưng nhờ có Thủ Tướng Dũng bao che nên Dương Chí Dũng được cử giữ chức Cục Trưởng Cục Hàng Hải. Ông Dũng bị khởi tố về tội “*cố ý làm trái quy định của Nhà Nước về quản lý kinh tế, gây hậu quả nghiêm trọng*”. **Ngày 17/5/2012**, Bộ Công An cho toán Công An thi hành lệnh bắt và khám xét nhà thì Dương Chí Dũng đã trốn thoát. Bộ Công An quyết định truy nã đặc biệt. Theo tin RFA **ngày 22/7/2012**, số nợ của Vinalines đến mức mà những tháng cuối năm 2011, có đến 126 tàu hàng lớn nhỏ bị giữ tại các hải cảng quốc tế vì **nợ đảo hạn**.

Ngày 5/9/2012, Bộ Công An loan tin đã bắt được Dương Chí Dũng tại Campuchia. **Ngày 12/12/2013**, tòa án nhân dân Hà Nội xác định, ông Dương Chí Dũng đã ký quyết định phê duyệt đầu tư nhà máy, cũng là người ra lệnh cho ông Mai Văn Phúc và Trần Hữu Chiêu mua ụ nổi

gây thiệt hại 366 tỷ đồng. Ngoài ra, ông Dũng còn là người đứng đầu trong vụ tham ô 1 triệu 510 ngàn mỹ kim, và riêng ông đã chiếm đoạt 10 tỷ đồng. Cùng trong vụ án này, còn có 8 bị can nữa. Phiên tòa kéo dài **đến ngày 16/12/2013**, tòa tuyên phạt **Dương Chí Dũng tử hình**. Các bị can còn lại lãnh những bản án khác nhau.

Trong phiên tòa **ngày 8/1/2014** tại Hà Nội, **tử tội Dương Chí Dũng** và vợ là bà Phạm Thị Mai Phương, cùng ra tòa với tư cách nhân chứng trong vụ xử em ruột của ông là Đại Tá Công An Dương Tự Trọng. Không ngờ là tử tội Dương Chí Dũng đã gây “chấn động” trong tòa khi ông khẳng định ông đã trốn ra nước ngoài là sau khi đưa **hối lộ 510.000 mỹ kim** cho Thứ Trưởng Bộ Công An Phạm Quý Ngọ, và được ông Ngọ khuyên ông nên tránh mặt. Ông Dũng còn khai là Tổng Công Ty Vạn Thịnh Phát nhờ ông đưa hối lộ cho ông Ngọ **20 tỷ đồng Việt Nam** (= 1 tỷ mỹ kim) để ông Ngọ đừng gây rắc rối cho một dự án của Vạn Thịnh Phát ở Sài Gòn. Bộ Trưởng Công An Trần Đại Quang có biết số tiền này, và ông hứa sẽ điện thoại bảo ông Ngọ đừng can thiệp vào dự án nữa. Vậy là lời khai của tử tội Dương Chí Dũng nối vào Thượng Tướng Phạm Quý Ngọ Thứ Trưởng Bộ Công An, rồi vòng lên Bộ Trưởng Công An Trần Đại Quang.

Thế là tòa án ra quyết định khởi tố vụ án làm lộ bí mật Nhà nước, đồng thời đề nghị mở cuộc điều tra về hành vi nhận hối lộ đối với Thượng Tướng Phạm Quý Ngọ. Như vậy, ông Dũng đang là tử tội, bỗng trở thành một nhân chứng hết sức đặc biệt trong vụ án lớn hơn. (**= ung nhọt là đây**).

Thượng Tướng Phạm Quý Ngọ, ủy viên trung ương đảng, Trưởng Ban Chuyên Án Điều Tra vụ án Vinalines, đã phủ nhận lời khai của ông Dũng. Tuy tòa án ra lệnh khởi tố ông Ngọ nhưng chưa có gì rõ ràng, thì đúng một cái, bản tin báo điện tử của Bộ Công An loan tin là Thượng Tướng Phạm Quý Ngọ **đã chết** lúc 9 giờ 5 phút tối **ngày 18/2/2014**. Sau khi ông Ngọ chết, tin tức loan truyền là ông Ngọ chết vì ung thư gan.

Thôi thì cho dù ông Ngọ chết vì bệnh gan hay tự nhiên lăn đùng ra chết, thì ông ấy cũng chết rồi, nhưng có điều là cái chết của ông Ngọ đã giúp cho những nhà bào có những nét nhìn khá lý thú, như: Tác giả Thu Anh (DanLamBao) viết: *“Ông Tướng Ngọ chết “đúng quy trình.....”*. **Đúng quy trình** vì ngày 18/2/2014 là ngày tòa phúc thẩm vụ án Luật sư Lê Quốc Quân, chắc chắn sẽ cuốn hút dư luận trong giới tranh đấu ôn hòa cho nhân quyền vào vụ án, cho nên ông Phạm Quý Ngọ phải lăn đùng ra chết vào ngày đó, để dư luận ít quan tâm đến cái chết của ông. Trong khi tác giả Kông Kông (Đàn Chim Việt) viết: *“Có thể nói là chưa có cái chết nào “thông minh” như cái chết của Tướng Phạm Quý Ngọ. Ông chết để các lãnh đạo đảng của ông thờ phào nhẹ nhõm. Phải chết thông minh như vậy để gia đình được tai qua nạn khỏi, con cháu được hưởng tài sản qua nhiều đời”*. Còn tác giả Thụy My thì cho rằng: *“Với cái chết của*

ông Phạm Quý Ngọ có phải là “**cú thoát hiểm ngoạn mục**” cho nhóm lợi ích không, vì ngay sau đó tòa án ra lệnh đóng toàn bộ hồ sơ này lại?

Kết luận.

Các Anh nhận ra chưa? Ông Thủ Tướng Việt Cộng nói: **(1)** “Chống tham nhũng có chuyển biến tích cực”, nhưng trong thực tế thì tham nhũng ngày càng tăng, bằng chứng là cơ quan Trace International khảo sát và xếp hạng Việt Nam trong nhóm 10 quốc gia tham nhũng nhất trong số 197 quốc gia khảo sát năm 2014. **(2)** “Phát huy vai trò nhân dân và nhà báo trong phòng chống tham nhũng”, nhưng thật sự thì phóng viên của báo Tuổi trẻ với báo Thanh Niên tố cáo tham nhũng (ung nhọt loại gộc) thì người bị tố cáo thì trắng án, còn hai phóng viên thì bị tù giam và tù treo. **(3)** “Đối tượng tham nhũng có nhiều thủ đoạn rất tinh vi”, điều này thì đúng. Nhưng, những kẻ tham nhũng ung nhọt loại gộc này đều là đảng viên cộng sản đã và đang trong vị trí lãnh đạo, trong đó có ông Thủ Tướng Việt Cộng của Các Anh.

Tôi muốn Các Anh hãy đọc kỹ, và suy nghĩ... Điều tôi hy vọng là Các Anh **không bao giờ quên** lời của cựu Tổng Bí Thư đảng cộng sản Liên Xô Gorbachev: *“Tôi đã bỏ một nửa cuộc đời cho lý tưởng cộng sản. Ngày hôm nay tôi phải đau buồn mà nói rằng: Đảng cộng sản chỉ biết tuyên truyền và dối trá.”*

Cũng hy vọng là Các Anh luôn nhớ rằng, “Tự do, không phải là điều đáng sợ, mà là nền tảng cho sự thịnh vượng của đất nước. Không có dân chủ, không thể có sự trỗi dậy và phát triển bền vững. Và **chính chúng ta phải tranh đấu, vì Dân Chủ Tự Do không phải là quà tặng.**

Texas, tháng 04 năm 2015
